

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 799

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 octombrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 524 din 11 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată.....	2-5		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
70. — Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar.....	6-8		
71. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele sanitare veterinare ale animalelor			
		vii provenite din țări terțe și pentru controalele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ale produselor alimentare și hranei pentru animale provenite din țări terțe	9-10
		714. — Hotărâre privind modificarea și completarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	11-13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		119. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind organizarea activităților cu caracter preventiv în domeniul ordinii și siguranței publice desfășurate de structurile Ministerului Afacerilor Interne	13-15
		4.926. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.849/2016 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 9 mai—30 august 2016	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 524**

din 11 iulie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, excepție ridicată de Ingrid Luciana Mocanu în Dosarul nr. 52/2/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.506D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă, personal, Ingrid Luciana Mocanu, autoarea excepției de neconstituționalitate. Pentru partea Uniunea Națională a Barourilor din București răspunde avocatul Constantin-Cristian Voicescu, cu împuternicire depusă la dosar, iar partea Baroul București este reprezentată de avocatul Iosif Friedmann-Nicolescu având, de asemenea, împuternicire depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autoarei excepției de neconstituționalitate care, reiterând cele reținute în cuprinsul notelor scrise prin care a fost invocată excepția, solicită admiterea criticilor formulate. În esență, aceasta susține că prevederile art. 49 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 51/1995, care prevăd că deliberările și votul organelor de conducere colegiale constituie secret profesional, sunt neconstituționale, evident, în măsura în care se interpretează ca fiind exoneratoare de răspundere juridică personală a membrilor consiliilor baroului. Apreciază că textul de lege criticat este neconstituțional și prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a celor ale art. 194 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, în măsura în care aceste prevederi nu ar fi aplicabile și membrilor consiliului baroului. În acest context, face referire la situația de fapt ce a generat invocarea prezentei excepții de neconstituționalitate, susținând că nemulțumirea sa decurge din împrejurarea că, deși a susținut examenul de intrare în Baroul București și a fost declarată admisă, totuși, cu încălcarea flagrantă a legii, membrii Consiliului Baroului București au decis că nu poate exercita profesia de avocat și au respins cererea sa de înscriere în Tabloul avocaților definitiv. Arată că, urmare a acestei situații, s-a adresat Baroului București pentru a i se comunica numele persoanelor care au contribuit la luarea acestei decizii, însă, invocându-se prevederile de lege criticate în speță, răspunsul la această solicitare a fost refuzat. Așa fiind, consideră că textul de lege criticat din Legea nr. 51/1995 este contrar dispozițiilor art. 52 alin. (3) și art. 72 alin. (1) din Constituție, care vin să stabilească norme derogatorii de la răspunderea juridică pentru anumite

categorii de persoane, și anume, pentru parlamentarii care nu pot fi trași la răspundere pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, și pentru magistrați, care răspund numai pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență. Apreciază, astfel, că orice altă formă de adăugare la aceste norme constituționale este de natură a contraveni dispozițiilor art. 16, respectiv, celor ale art. 21 din Constituție, o atare reglementare fiind discriminatorie, întrucât instituie privilegiu pentru o anumită categorie de persoane, și anume pentru membrii consiliilor barourilor din România, având în vedere că aceștia nu răspund personal sau material atunci când iau decizii cu încălcarea legii sau atunci când lezează drepturi ale terților.

4. Reprezentantul Uniunii Naționale a Barourilor din România, avocatul Constantin-Cristian Voicescu, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține că reglementarea criticată nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 și art. 21, referitoare la egalitatea în drepturi și accesul liber la justiție, iar în ceea ce privește critica formulată prin raportare la art. 52 alin. (3) teza a II-a și art. 72 alin. (1) din Constituție, apreciază că invocarea acestor norme nu are incidență în cauză. Susține că păstrarea secretului profesional reprezintă unul dintre fundamentele profesiei de avocat, fără de care exercitarea acestei profesii nu poate fi concepută. De asemenea, invocând art. 56 alin. (1) și art. 57 alin. (2) din Legea nr. 51/1995, reprezentantul U.N.B.R. învederează faptul că, raportat la aceste prevederi de lege, indiscutabil, consiliul baroului este un organ colegial și, prin urmare, hotărârile se iau în urma deliberării, astfel că nu are nicio relevanță modul în care a votat unul sau altul dintre membrii consiliului, atât timp cât sunt întrunite cerințele legale. Referitor la susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate în sensul că numele membrilor consiliului baroului ar fi secrete, apreciază că acestea nu sunt reale, întrucât numele membrilor consiliului sunt publice pe pagina oficială de internet a baroului. În ceea ce privește aspectul referitor la atragerea unei eventuale răspunderi patrimoniale, raportat la prevederile Legii contenciosului administrativ completate cu cele ale Codului civil, reprezentantul U.N.B.R. apreciază că o asemenea critică excedează controlului de constituționalitate, fiind de competența instanței de judecată, respectiv a judecătorului de contencios administrativ sau civil, putându-se solicita constatarea răspunderii organului emitent, ceea ce s-a și realizat de către autoarea excepției de neconstituționalitate prin acțiunea formulată de aceasta la instanța în fața căreia a invocată prezenta excepție de neconstituționalitate. În concluzie, solicită respingerea criticilor de neconstituționalitate și depune, în acest sens, concluzii scrise la dosar.

5. Președintele acordă cuvântul și reprezentantului Baroului București, avocatul Iosif Friedmann-Nicolescu, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995. Apreciază că reglementarea criticată este constituțională și în acord cu actele de drept internațional public, fiind o normă de organizare a profesiei, textul criticat fiind plasat în capitolul referitor la organizarea profesiei de avocat, profesie guvernată de principii

autonomiei. Arată că această profesie este, prin excelență, liberă și autoreglată în baza unor norme de etică profesională, având ca o componentă fundamentală și secretul profesional. Apreciază că, așa cum este redactat art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995, în sensul că delibărările și votul constituie secret profesional, acest text de lege nu contravine Constituției. Astfel, din perspectiva secretului profesional, legea impune obligația de confidență ca o îndatorire profesională fundamentală a avocatului. De altfel, arată că, referitor la secretul profesional, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat și a stabilit că nu poate fi făcut public decât în măsura în care constituie, într-o societate democratică, o măsură absolut necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale sau protecția sănătății. Invocă, totodată, și jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 23 din 18 ianuarie 2017, prin care s-a statuat că întreaga lege a avocaturii, astfel cum a fost modificată, este constituțională și nu instituie privilegiile ale avocaților. În concluzie, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată nu are fundament constituțional și nici fundament juridic, având în vedere că nu există o „super imunitate” a organelor de conducere ale profesiei de avocat, așa cum sugerează autoarea excepției, întrucât în cadrul acestora se respectă toate dispozițiile Legii nr. 51/1995 și cele ale Statutului profesiei de avocat.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că prevederile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 statuează asupra secretului deliberărilor și al votului în cadrul membrilor consiliului baroului, iar prin reglementarea criticată nu se aduce atingere principiilor prevăzute de art. 16 și art. 21 din Constituție. În acest sens, arată că prevederile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza edictată de norma juridică, iar, cu privire la dreptul de acces la instanță, învederează faptul că autoarea excepției a formulat acțiune în instanță și a atacat decizia organului colectiv (în cadrul căruia votul fiecăruia dintre membrii își pierde individualitatea). Precizează faptul că, urmare a demersurilor întreprinse de către autoarea excepției, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a dispus anularea deciziei consiliului baroului, iar împrejurarea că aceasta nu a avut posibilitatea de a introduce acțiune în instanță împotriva acelor dintre membrii care au votat împotriva înscrierii sale pe lista avocaților nu înseamnă că i-a fost negat dreptul de acces la justiție. Aceasta deoarece repararea pagubei se realizează în principal de către autoritate, hotărârea organului colectiv fiind, de fapt, hotărârea persoanei juridice însăși. Referitor la invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 52 și art. 72 alin. (1), reprezentantul Ministerului Public apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Decizia nr. 1.860 din 9 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 52/2/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată.** Excepția a fost invocată de Ingrid Luciana Mocanu, cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Încheierii din 9 mai 2016, pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, într-o cauză având ca obiect „anulare act administrativ”, în contradictoriu cu Baroul București și Uniunea Națională a Barourilor din București.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că prevederile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 sunt neconstituționale în măsura în care s-ar interpreta ca fiind exoneratoare de răspundere juridică personală a membrilor consiliilor barourilor, în sensul că

„împiedică aplicarea normelor care permit repararea prejudiciilor cauzate de persoanele care, prin participarea la adoptarea actelor administrative, conduc la adoptarea actelor administrative producătoare de prejudicii, împiedicând, astfel, formularea cererii de chemare în judecată în mod corespunzător”.

9. Arată că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 52 alin. (3) teza a II-a și ale art. 72 alin. (1), care instituie o serie de excepții de la regula răspunderii autorităților/persoanelor componente ale autorităților statale, excepții care nu pot suferi completări la nivel infraconstituțional, deoarece acest lucru ar echivala cu o adăugire nepermisă la norma constituțională. În acest context, se face referire la prevederile art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, ce au fost introduse în scopul responsabilizării funcționarului public care, în absența unui asemenea text, ar fi tentat să refuze, în mod sistematic, să dea eficiență drepturilor și libertăților recunoscute de lege indivizilor. De asemenea, arată că aceste prevederi din Legea contenciosului administrativ au fost elaborate în aplicarea principiului previziunii în luarea deciziilor de către persoanele însărcinate cu rol decizional de interes public, un fel de „*sabie a lui Damocles*” de natură a avertiza persoana fizică responsabilă că, în cazul în care actul său lezionar va fi desființat de instanța de judecată, va avea de suferit consecințele acestor decizii, această normă aplicându-se deopotrivă tuturor persoanelor investite de legiuitor cu emiterea actelor în regim de putere publică (funcționari publici) sau pentru deservirea unor interese publice. De la această regulă, legiuitorul constituant a instituit două excepții, iar cele două categorii excluse de la răspunderea de drept comun sunt: *parlamentarii*, care au imunitate totală pentru voturile exprimate, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 72 alin. (1), respectiv *magistrații*, care au imunitate parțială, exclusiv pentru „*exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență*”, potrivit art. 52 alin. (3) teza a II-a din Constituție. În acest context, autoarea excepției arată că, pe lângă aceste categorii de persoane, legiuitorul ordinar a intervenit și a instituit o exonerare de răspundere prin adăugare la Legea fundamentală, și anume, prin includerea categoriei profesionale a avocaților care, astfel, a primit o imunitate similară parlamentarilor și superioară magistraților.

10. Referitor la neconformitatea art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 cu dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, autoarea excepției susține, în esență, că secretizarea votului membrilor barourilor nu este justificată rațional față de votul în cadrul altor autorități publice în cadrul cărora funcționează organe colegiale, astfel că nu se poate imagina care ar fi motivele de diferențiere care să justifice această secretizare în raport cu alte organe colegiale sau alte persoane care răspund pentru modalitatea exercitării funcției. Așa fiind, apreciază că prevederile criticate creează un privilegiu nejustificat pentru consilierii barourilor din România, prin raportare la alte organe colegiale din România și, totodată, instituie o discriminare pentru destinatarii actelor lezionare adoptate în exercitarea atribuțiilor de serviciu ale acestora.

11. În fine, apreciază că accesul la justiție este grav încălcat prin ascunderea identității celor care, în mod nelegal, au adus prejudicii, cu forma de vinovăție cerută de lege, ocultism care îmbracă forma inechității procesuale în materia contenciosului administrativ.

12. Pentru cele expuse mai sus, autoarea excepției solicită să fie admisă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995, republicată.

13. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că, prin conținutul său normativ, art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 nu contravine normelor constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, iar corelarea acestuia cu prevederile art. 194 lit. a) din Codul de procedură civilă și art. 16 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 reprezintă o chestiune de

interpretare și aplicare a legii ce intră în atribuțiile instanței de judecată.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că, în motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține că, prin reglementarea ca secret profesional a deliberărilor și a votului membrilor de conducere colegială ale barourilor de avocați, își pierde consistența noțiunea de răspundere personală din conținutul mecanismelor de reparație instituite de lege atunci când are loc o încălcare de drepturi prin acte nelegale. Or, Guvernul apreciază că o asemenea abordare este nu numai forțată, dar și neîntemeiată. Mai mult, în cauză este vorba despre o chestiune de interpretare și aplicare a legii, aspect ce intră în sfera de competență a instanței de judecată. Apreciază totodată că, în mod corect, autoarea excepției, considerându-se lezată în drepturile sale, a acționat în judecată Consiliul Baroului București, aceasta fiind, de bună seamă, calea juridică de urmat. Alternativa acționării în judecată a fiecăruia dintre membrii organului de conducere colegial, care nu a votat după dorința autoarei excepției, nu constituie o încălcare a principiului constituțional al liberului acces la justiție și nici a principiului egalității în drepturi. Votul fiecăruia dintre membrii organului de conducere colegială își pierde relevanța în fața deciziei pe care acesta, în întregul său, a luat-o într-un cadru instituit prin lege.

16. **Avocatul Poporului** apreciază că reglementarea legală criticată este constituțională și nu contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (1)—(3) din Legea fundamentală. Arată că rațiunea unei asemenea reglementări are menirea să asigure independența titularului mandatului față de orice presiuni exterioare sau abuzuri. Astfel, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune împotriva Baroului București pentru eventualele reparații pe care aceasta este dator să le acorde „celui care a suferit în mod injust”, dispozițiile constituționale ale art. 52 alin. (1) consacrand posibilitatea persoanei lezate în drepturi de a obține anularea actului și repararea pagubei. Mai mult, reglementarea potrivit căreia persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune împotriva Baroului București, iar nu împotriva persoanelor care fac parte din organele colegiale de conducere, oferă posibilități mai largi în valorificarea unui eventual drept la despăgubire. Arată totodată că, dacă se constată reaua-credință a persoanelor din cadrul colegiului, Baroul București poate formula acțiune în regres împotriva acestora, în măsura în care respectiva greșală le este imputabilă, fiind cauzată de exercitarea cu rea-credință sau gravă neglijență a funcției. Apreciază că dispozițiile art. 52 alin. (3) și art. 72 alin. (1) din Constituție nu au incidență în prezenta cauză.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate și ale părților prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, potrivit căreia „*Organele de conducere colegiale iau hotărâri numai prin vot deschis. Deliberările și votul constituie secret profesional.*”

20. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 52 alin. (3) teza a II-a potrivit căreia „*Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.*”, precum și celor ale art. 72 alin. (1) care prevăd că „*Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.*”

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, referitor la situația de fapt din speță, Curtea reține, în esență, că, prin Hotărârea Consiliului Baroului București nr. 10.469 din 3 noiembrie 2015, autoarei excepției i s-a respins cererea de înscriere în Tabloul avocaților definitiv, ca urmare a promovării examenului de primire în profesie. Împotriva acestei hotărâri a formulat contestație/plângere prealabilă la Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România, solicitând invalidarea actului atacat și constatarea faptului că nu se află în stare de incompatibilitate. Ca urmare a acestui demers, prin Decizia nr. 83 din 24 martie 2016, verificând susținerile petentei, precum și punctul de vedere al Baroului București, Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România a constatat că hotărârea atacată nu este motivată în drept, nefiind indicat cazul de incompatibilitate care este aplicabil în speță, așa încât, în temeiul art. 66 lit. p) din Legea nr. 51/1995, a admis contestația/plângerea prealabilă formulată de autoarea excepției din prezenta cauză și a dispus retrimiteră la Baroul București pentru a motiva hotărârea pe deplin, în fapt și în drept. Curtea observă, de asemenea că, prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, reclamanta — autoarea excepției de neconstituționalitate a chemat în judecată pârâții Baroul București și „toți membrii Consiliului Baroului București”, solicitând anularea Hotărârii nr. 10.469 din 3 noiembrie 2015, prin care Baroul București i-a respins cererea de înscriere în Tabloul avocaților definitiv. Totodată, aceasta a solicitat plata unor despăgubiri de la data adoptării hotărârii atacate și până la data înscrierii în tabloul baroului, cu titlu de daune cauzate de împiedicarea în exercitarea profesiei. Reclamanta a precizat, în acest context, că intenția sa este de a chema în judecată doar persoanele care au participat la luarea deciziei în cadrul organului colegial și care au votat împotriva înscrierii sale în Tabloul avocaților definitiv.

22. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, în jurisprudența sa în materie, exemplu fiind Decizia nr. 472 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 28 iulie 2016, sau Decizia nr. 379 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 27 noiembrie 2013, Curtea a statuat că, în concepția legiuitorului, avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar cei care doresc să practice această profesie sunt datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta. Așa fiind, Curtea a subliniat că instituirea, prin legea care reglementează exercitarea profesiei de avocat, a unor obligații pentru cei în cauză, precum și a unor măsuri sancționatoare față de cei ce încalcă regulile prevăzute de aceasta nu este grevată de niciun viciu de neconstituționalitate. Legislația referitoare la organizarea profesiei de avocat este guvernată de anumite principii și reguli care asigură o bună, normală și legală desfășurare a activității de avocat, persoana fiind obligată să se abțină de la comiterea unor fapte antisociale care ar arunca asupra sa o lumină negativă.

23. Curtea reține faptul că prevederile art. 49 din Legea nr. 51/1995 enunță principiul autonomiei profesiei de avocat,

principiu-cheie al organizării, funcționării și conducerii acestei profesii liberale, principiu care este limitat numai de competențele atribuite prin lege acestei profesii și care reprezintă o garanție a independenței acesteia. Acest principiu se alătură celorlalte principii fundamentale care guvernează exercitarea profesiei, și anume principiul legalității, principiul libertății, principiul independenței, principiul autonomiei și descentralizării, precum și principiul păstrării secretului profesional. Așa cum se stipulează și în Statutul profesiei de avocat, independența profesiei, autonomia baroului — ca structură de bază a profesiei de avocat, precum și exercitarea liberă a profesiei nu pot fi îngrădite sau limitate prin actele vreunei autorități publice, ale instanțelor judecătorești, ale Ministerului Public sau ale altor autorități, decât în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege (art. 62). Actele emise de barouri, în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin în calitatea lor de organe ale profesiei, persoane juridice de interes public, sunt acte asimilate actelor administrative, urmând regimul acestora din urmă, în ceea ce privește forța juridică și momentul de la care ele produc efecte juridice. Avocații prestează un serviciu public, fără a ocupa, însă, o funcție publică, din moment ce profesia de avocat este o profesie liberală și independentă (paragraful 55, din considerentele Deciziei nr. 23 din 18 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 5 aprilie 2017, cu trimitere la Decizia nr. 45 din 2 mai 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 12 mai 1995).

24. Potrivit susținerilor autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 sunt neconstituționale, întrucât ar contraveni dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1)—(3), art. 52 alin. (3) teza a II-a, precum și celor ale art. 72 alin. (1) din Legea fundamentală, în măsura în care sunt interpretate în sensul exonerării de la răspundere personală a membrilor organelor de conducere colegiale ale barourilor de avocați. Raportat la critica astfel formulată, Curtea constată că prin art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 se statuează faptul că hotărârile organelor de conducere ale profesiei de avocat se adoptă numai prin vot secret, aceasta reprezentând o expresie a democrației profesionale care guvernează funcționarea mecanismelor de conducere ale corpului profesional, la orice nivel — barou sau Uniunea Națională a Barourilor din România. Reglementarea criticată în cauză stabilește, cu valoare de principiu, atât regula votului deschis, în ceea ce privește adoptarea hotărârilor organelor colegiale de conducere, cât și cea a secretului

deliberărilor și votului. Acest caracter secret, care face parte din sfera secretului profesional, potrivit Legii nr. 51/1995, este menit a asigura protecție membrilor structurilor colegiale decidente. Ceea ce contează, însă, este rezultatul dezbaterilor și al votului exprimat în urma acestora și nu poziția individuală a celor care participă la luarea hotărârilor. Prin urmare, nu se poate afirma că este vorba de o lipsă de transparență, întrucât aceasta este asigurată prin comunicarea publică a hotărârilor organelor profesiei, luate cu respectarea legii. Așa fiind, hotărârea Consiliului Baroului este rezultatul pronunțării (deliberării) unui organ colectiv, căruia baroul i-a dat anumite însărcinări și care exercită, în numele acestuia, atribuțiile prevăzute expres în Legea nr. 51/1995.

25. De altfel, Curtea observă că modalitatea în care a acționat autoarea excepției este cea legală și firească, și anume, considerându-se lezată în drepturile sale prin hotărârea pronunțată de către Consiliul Baroului București, aceasta a demarat o acțiune la instanța de judecată competentă, Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București. Imposibilitatea acționării în judecată a fiecăruia dintre membrii organului de conducere colegial care au votat împotriva înscrierii autoarei excepției în Tabloului avocaților definitivni nu constituie o încălcare a dispozițiilor art. 16 și art. 21 din Constituție, deoarece votul fiecăruia dintre membrii organului de conducere colegială își pierde din relevanță în fața deciziei pe care acesta, în întregul său, a adoptat-o în cadrul instituit prin legea specială de organizare și funcționare a profesiei de avocat, și care constituie unicul act ce produce efecte juridice.

26. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 52 alin. (3) teza a II-a, precum și a celor ale art. 72 alin. (1) din Constituție, Curtea apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

27. Totodată, cu privire la pretinsa neconstituționalitate a art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 dedusă din corelarea acestuia cu prevederile art. 194 lit. a) din Codul de procedură civilă și a celor ale art. 16 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, Curtea consideră că aceasta reprezintă o chestiune de interpretare și aplicare a legii ce intră în atribuțiile instanței de judecată, și nu a Curții Constituționale. Mai mult, așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ingrid Luciana Mocanu în Dosarul nr. 52/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 49 alin. (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar

Având în vedere prevederile Directivei 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”),

luând în considerare faptul că preluarea directivei menționate asigură condiții necesare și obligatorii în realizarea armonizării legislației privind recunoașterea calificărilor profesionale,

ținând seama de faptul că termenul pentru transpunerea în legislația națională a Directivei 2013/55/UE a fost stabilit pentru data de 18 ianuarie 2016,

având în vedere Scrisoarea Comisiei Europene C(2016) 2.500/23 final din 23 martie 2016, prin care a fost transmisă autorităților române punerea în întârziere în Cauza 2016/0228 pentru neîndeplinirea obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2013/55/UE, prin care Comisia Europeană a invitat autoritățile române să îi comunice, până la data de 23 mai 2017, măsurile naționale adoptate în acest sens,

ținând cont de faptul că, în scrisoarea menționată, Comisia Europeană atrage atenția asupra sancțiunilor financiare pe care le poate impune Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și pe care Comisia le va aplica astfel cum se prevede în Comunicarea sa din 11 noiembrie 2010 privind punerea în aplicare a art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

luând în considerare că prezenta ordonanță de urgență a Guvernului își propune să transpună legislația comunitară și să creeze cadrul organizatoric necesar pentru aplicarea măsurilor necesare recunoașterii titlurilor oficiale de calificare în profesia de medic veterinar, ținând cont de necesitatea adoptării, în regim de urgență, a prezentei ordonanțe de urgență a Guvernului, având în vedere consecințele negative cu privire la posibilitatea exercitării profesiei de medic veterinar pe teritoriul României,

în condițiile în care netranspunerea dispozițiilor Directivei 2013/55/UE conduce la nerecunoașterea sau recunoașterea neconformă cu normele europene obligatorii a acestor calificări profesionale, ceea ce este de natură a restrânge exercitarea dreptului la liberă circulație a persoanelor, libertate fundamentală consacrată la nivelul Uniunii Europene în art. 45—53 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ratificat de România,

având în vedere Scrisoarea Comisiei Europene C(2015) 3.352 final de somare suplimentară în Cauza 2014/4.096, referitoare la incompatibilitatea anumitor restricții din cadrul dreptului românesc, privind structura acționariatului farmaciilor veterinare, cu prevederile Directivei 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne,

luând în considerare punctul de vedere al Comisiei Europene din data de 23 noiembrie 2016, transmis Curții de Justiție a Uniunii Europene la Cauza C-297/16 CMVRO, potrivit căruia libertatea de stabilire, în special principiul proporționalității astfel cum este definit la art. 15 alin. (3) din Directiva 2006/123/CE, se opune unei cerințe prin care se instituie obligativitatea organizării numai ca persoane juridice a farmaciilor veterinare și punctelor farmaceutice veterinare,

în vederea evitării riscului iminent al declanșării unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru, potrivit art. 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere faptul că Guvernul este abilitat din punct de vedere constituțional să asigure îndeplinirea obligațiilor României față de Uniunea Europeană și existența unei situații iminente de declanșare a procedurii de infringement în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene,

întrucât aceste elemente anterior menționate vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 24 martie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Profesia de medic veterinar se exercită, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, de către persoane fizice posesoare ale unui titlu oficial de calificare în medicina veterinară, după cum urmează:

a) cetățeni ai statului român;

b) cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European, respectiv al Confederației Elvețiene, denumit în continuare *stat membru*;

c) străinii titulari ai dreptului de ședere temporară pentru reîntregirea familiei în calitate de membri de familie ai unui cetățean român;

d) persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 3, 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a

cetățenilor Confederației Elvețiene, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) beneficiarii statutului de rezident pe termen lung acordat de către unul dintre statele membre.

(2) Medicii veterinari prevăzuți la alin. (1) lit. b)—e), care exercită profesia de medic veterinar în România, au obligația de a se informa la Colegiul Medicilor Veterinari cu privire la legislația din domeniul veterinar, precum și cu privire la prevederile Statutului medicului veterinar și ale Codului de deontologie medical-veterinară și să aibă cunoștințele de limba română necesare.

(3) Verificarea cunoștințelor lingvistice se limitează la cunoașterea limbii române ca limbă oficială în România.

(4) Colegiul Medicilor Veterinari poate efectua verificarea cunoștințelor de limba română numai după emiterea, conform normelor europene, a cardului profesional european de medic veterinar sau, după caz, numai după recunoașterea titlurilor oficiale de calificare în profesia de medic veterinar; în aprecierea cunoștințelor de limba română Colegiul Medicilor Veterinari ține cont de durata activității care urmează a fi desfășurată.

(5) Hotărârile Colegiului Medicilor Veterinari cu privire la verificarea cunoștințelor de limba română pot fi atacate de medicii în cauză la instanța de contencios administrativ.

(6) În cazul unor suspiciuni justificate rezultate din evaluarea documentelor prezentate cu privire la legalitatea și autenticitatea înscrisurilor, precum și a altor date și informații prezentate, Colegiul Medicilor Veterinari poate solicita autorităților competente ale statului membru emitent o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare de medic eliberate de acesta, precum și, după caz, confirmarea faptului că medicul titular îndeplinește condițiile minime de formare prevăzute de normele europene pentru calificarea profesională dobândită de acesta în statul membru emitent.

(7) În cazul unor suspiciuni justificate rezultate din evaluarea documentelor prezentate cu privire la legalitatea și autenticitatea înscrisurilor, precum și a altor date și informații prezentate, Colegiul Medicilor Veterinari poate solicita autorităților competente din statele membre de stabilire să furnizeze orice informație relevantă pentru legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului de servicii, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional.

(8) Colegiul Medicilor Veterinari colaborează cu autoritățile competente omoloage din statele membre și, în calitate de operator de date cu caracter personal, efectuează, în aplicarea prezentei legi, prelucrări de date cu caracter personal, cu respectarea reglementărilor legale privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv în cazul schimbului de informații realizat prin Sistemul de informare al pieței interne — IMI.

(9) Medicii veterinari, cetățeni români cu domiciliul în străinătate, precum și medicii veterinari cetățeni ai statelor membre, care exercită profesia de medic veterinar în România, au aceleași drepturi și obligații cu privire la exercitarea acesteia ca și medicii veterinari membri ai Colegiului Medicilor Veterinari.”

2. După articolul 2 se introduc trei noi articole, articolele 21—23, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Deține titlul oficial de calificare medic veterinar absolventul cu diplomă de licență de «doctor medic veterinar» eliberată de o instituție de învățământ superior de medicină veterinară acreditată din România, care îndeplinește condițiile minime de formare pentru profesia de medic veterinar prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 469/2015 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură, care transpune Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 255 din 30 septembrie 2005, modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”), denumită în continuare *Directiva*.

(2) Deține titlul oficial de calificare medic veterinar absolventul cu diplomă, certificat sau cu alt document similar eliberat de instituțiile de învățământ superior de medicină veterinară recunoscute de statele membre, care îndeplinesc condițiile minime de formare pentru profesia de medic veterinar prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 469/2015, conform certificatului de conformitate eliberat de autoritatea competentă din statul membru de origine.

(3) Titlurile oficiale de calificare în medicina veterinară obținute în afara României și a statelor membre se echivalează potrivit legii; excepție de la aceste prevederi fac titlurile oficiale de calificare în medicina veterinară care au fost recunoscute de unul dintre statele membre.

(4) Colegiul Medicilor Veterinari este autoritatea competentă pentru recunoașterea titlurilor oficiale de calificare în profesia de medic veterinar, obținute în unul dintre statele prevăzute la

alin. (2) și (3), pentru eliberarea certificatelor de conformitate în scopuri profesionale, în vederea recunoașterii de către statele membre a titlurilor de calificare în profesia de medic veterinar, eliberate de instituții de învățământ superior, pentru recunoașterea titlului de medic veterinar specialist, pentru gestionarea dosarelor din IMI și emiterea cardului profesional european în cazul în care dispoziții adoptate la nivelul Uniunii Europene vor prevedea această emitere, pentru înregistrarea medicilor veterinari și a unităților medicale veterinare, precum și pentru dezvoltarea profesională continuă din domeniul veterinar, cu respectarea legislației în vigoare.

(5) Recunoașterea titlurilor oficiale de calificare permite accesul în România la aceeași profesie cu cea pentru care persoana solicitantă este calificată în statul membru de origine, precum și exercitarea activităților profesionale pe teritoriul României în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români.

(6) Instituțiile de învățământ superior din România acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu care au programe de studii universitare de medicină veterinară trebuie să respecte condițiile minime de formare profesională pentru calificarea de medic veterinar prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 469/2015.

Art. 22. — (1) Pentru recunoașterea titlurilor oficiale de calificare în profesia de medic veterinar, Colegiul Medicilor Veterinari se asigură că toate cerințele, procedurile și formalitățile legate de accesul la aspecte reglementate de prezenta lege pot fi îndeplinite de la distanță și prin mijloace electronice, în condițiile legislației în vigoare, și informează inclusiv prin mijloace electronice despre toate cerințele, procedurile și formalitățile privind accesul la aspecte reglementate ale profesiei de medic veterinar în România; Colegiul Medicilor Veterinari poate solicita ulterior copii certificate, în cazul în care există suspiciuni justificate rezultate din evaluarea documentelor prezentate cu privire la legalitatea și autenticitatea înscrisurilor, precum și a altor date și informații prezentate, și atunci când este strict necesar.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul desfășurării stagiilor profesionale sau a procedurilor de evaluare a cunoștințelor, aptitudinilor și experienței profesionale relevante.

Art. 23. — Colegiul Medicilor Veterinari adoptă proceduri proprii, specifice, în condițiile legii, pentru încurajarea dezvoltării profesionale continue și se asigură că medicii veterinari din România au posibilitatea să își actualizeze cunoștințele, abilitățile și competențele pentru a-și exercita profesia în mod sigur și eficient, în concordanță cu noile descoperiri din domeniu.”

3. La articolul 4, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) prescrierea produselor medicinale veterinare;”.

4. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Produsele medicinale veterinare se comercializează numai din depozite farmaceutice veterinare, puncte farmaceutice veterinare și farmacii veterinare.

(2) Înființarea și funcționarea depozitelor farmaceutice veterinare, a farmaciilor veterinare și a punctelor farmaceutice veterinare se realizează conform prevederilor legislației aplicabile în vigoare; în cazul în care acestea se înființează în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, o cotă din capitalul social poate fi deținută de un medic veterinar, indiferent de mărimea acestei cote.

(3) Activitatea din cadrul farmaciilor veterinare și al punctelor farmaceutice veterinare este coordonată de medici veterinari cu drept de liberă practică.

(4) Depozitele farmaceutice veterinare, farmaciile veterinare și punctele farmaceutice veterinare funcționează în baza autorizației/înregistrării sanitar-veterinare emise de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.

(5) Produsele medicinale veterinare, a căror comercializare cu amănuntul nu este interzisă prin lege, pot fi comercializate cu amănuntul prin farmacii veterinare și puncte farmaceutice veterinare, fie pe baza de prescripție, fie fără prescripție, după caz; lista produselor medicinale veterinare care se

comercializează pe bază de prescripție, precum și cerințele de comercializare a acestora se stabilesc de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(6) Produsele biologice de uz veterinar se comercializează prin unități autorizate sanitar-veterinar.

(7) Produsele medicinale veterinare care conțin substanțe din categoria stupefiante, psihotrope, precum și produsele medicinale veterinare care conțin substanțe aflate sub control național sunt utilizate și se administrează doar de către medicii veterinari, atât la sediul unităților de asistență medicală veterinară, cât și în condiții de teren; medicul veterinar întocmește și păstrează un registru de evidență a acestor produse medicinale veterinare, care este prezentat organelor de control sau de inspecție, la solicitarea acestora.

(8) Utilizarea produselor medicinale veterinare este în responsabilitatea medicului veterinar; unitățile medicale-veterinare pot comercializa cu amănuntul numai acele produse medicinale veterinare pe care le folosesc în actul medical, a căror comercializare cu amănuntul nu este interzisă prin lege și care sunt înregistrate în registrul de consultații și tratamente.

(9) Este interzisă comercializarea cu amănuntul online a produselor medicinale veterinare cu timp de așteptare, a produselor medicinale veterinare altele decât cele cu timp de așteptare, dar care se eliberează pe bază de prescripție medicală veterinară, fără dovada acesteia, a produselor imunologice, a produselor care conțin substanțe din categoria psihotrope, stupefiante, precum și a produselor medicinale veterinare care conțin substanțe aflate sub control național; în cazul în care, prin legislația europeană, comercializarea cu amănuntul online a produselor medicinale veterinare este altfel reglementată, prevalează prevederile legislației europene.

(10) Proprietarii ori deținătorii de animale pot deține și administra numai acele produse medicinale veterinare care sunt dobândite legal, fie prin achiziție pe baza de prescripție, fie prin achiziție fără prescripție, după caz, sub supravegherea medicului veterinar."

5. După articolul 41 se introduce un nou articol, articolul 41¹, cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. — (1) Colegiul Medicilor Veterinari informează autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la un medic veterinar care deține titlul de calificare prevăzut la pct. 5.4.2 din anexa V la Directivă, căruia i s-a restrâns sau interzis de către autoritățile sau instanțele judecătorești naționale să desfășoare activitățile profesionale, pe teritoriul României, chiar și cu caracter temporar.

(2) Colegiul Medicilor Veterinari transmite informațiile prevăzute la alin. (1) prin alertă în cadrul IMI cel târziu în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interzicere, în întregime sau în parte, a exercitării unei activități profesionale de către medicul veterinar în cauză; aceste informații cuprind:

a) identitatea profesionistului, respectiv datele cu caracter personal necesare identificării profesionistului, conform legislației în vigoare;

b) profesia în cauză;

c) informații cu privire la autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea sau interdicția;

d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției; și

e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

(3) Cel târziu în termen de trei zile de la data rămânerii definitive a hotărârii instanței, Colegiul Medicilor Veterinari informează autoritățile competente ale tuturor celorlalte state membre, prin alertă în cadrul IMI, despre identitatea medicilor veterinari care au solicitat recunoașterea unei calificări în temeiul Directivei și în cazul cărora instanțele au constatat ulterior că au făcut uz, în acest context, de titluri falsificate de calificare profesională.

(4) Atunci când expiră o interdicție sau o restricție prevăzută la alin. (1), Colegiul Medicilor Veterinari informează fără întârziere autoritățile competente din celelalte state membre, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară a respectivei date.

(5) Colegiul Medicilor Veterinari informează în scris medicii veterinari față de care se trimit alerte altor state membre cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă a celorlalte state membre.

(6) Medicii veterinari prevăzuți la alin. (5) au posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea alertei, potrivit legislației naționale în vigoare, sau pot solicita Colegiului Medicilor Veterinari rectificarea unei astfel de decizii.

(7) În cazul în care alerta transmisă celorlalte state membre se dovedește a fi neîntemeiată, medicul veterinar în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta; în aceste cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către profesionist.

(8) Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile; alertele vor fi șterse în termen de trei zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției sau restricției prevăzute la alin. (1)."

*

Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile art. 2 alin. (2), art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (1), art. 8 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (6), art. 22, art. 50, art. 53, art. 56 alin. (2) și (2a), art. 56a alin. (1) lit. (f) și alin. (2) — (7) și art. 57a alin. (1) și (2) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 255 din 30 septembrie 2005, modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1.024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 354 din 28 decembrie 2013.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,

Geronimo Răducu Brănescu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul educației naționale,

Liviu-Marian Pop

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Victor Negrescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele sanitare veterinare ale animalelor vii provenite din țări terțe și pentru controalele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ale produselor alimentare și hranei pentru animale provenite din țări terțe

Având în vedere necesitatea eliminării riscurilor la adresa sănătății animalelor și a siguranței alimentelor, în considerarea măsurilor care trebuie luate în scopul prevenirii și combaterii peștii porcine africane, precum și a celorlalte boli infecto-contagioase de mare difuzibilitate ale animalelor, precum și evitării pierderilor economice care pot fi determinate de apariția acestor boli,

luând în considerare faptul că organizarea posturilor de inspecție la frontieră în cadrul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene este imperios necesară în vederea asigurării unei reacții prompte, în situații cu risc epidemiologic ridicat, având în vedere că modificările preconizate prin prezenta ordonanță de urgență au în vedere și necesitatea asigurării unei implementări imediate a recomandărilor Comisiei Europene pentru eficientizarea controalelor efectuate cu privire la produsele de origine animală importate, pentru eficientizarea activității de preluare, transport și distrugere, în condițiile legii, a produselor de origine animală și nonanimală,

întrucât aceste elemente anterior menționate vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare, a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) posturile de inspecție la frontieră și circumscriptiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor oficiale, fără personalitate juridică, organizate în structura direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București.”

2. La articolul 5, litera e) se abrogă.

3. La articolul 6³, după litera m) se introduc două noi litere, literele n) și o), cu următorul cuprins:

„n) identifică necesitățile de cercetare pentru soluționarea unor aspecte tehnice privind domeniile de competență ale serviciilor publice sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor;

o) finanțează, coordonează, monitorizează și controlează activitatea de cercetare-dezvoltare efectuată de către unitățile din subordine, cu respectarea prevederilor legale din domeniul cercetării și al proprietății intelectuale, în scopul creșterii nivelului de protecție a vieții și sănătății umane, a sănătății și bunăstării animalelor, a siguranței alimentelor, a sănătății plantelor și a protecției mediului.”

4. La articolul 6⁶, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6⁶. — (1) Autoritatea este condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, medic veterinar, și de 3 vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a prim-ministrului, pentru o perioadă de 5 ani.”

5. La articolul 10, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) elaborează, negociază și semnează documente tehnice bilaterale în domeniul sanitar-veterinar și al siguranței alimentelor încheiate la nivel departamental, tratate internaționale sau alte documente care cad sub incidența Legii nr. 590/2003 privind tratatele, în domeniile de competență ale Autorității;”

6. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — (1) Activitatea de inspecție și control sanitar-veterinar de frontieră se face de către direcțiile sanitar-veterinare

și pentru siguranța alimentelor județene, prin posturile de inspecție la frontieră; veniturile proprii ale direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene se constituie și din tarifele privind inspecția și controlul sanitar-veterinar pe care exportatorii, importatorii sau, după caz, persoana responsabilă, conform convenției încheiate, pentru activitățile de tranzit, import și export cu animale vii, material germinativ de origine animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar-veterinar, au obligația să le achite.

(2) Nivelul tarifelor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui Autorității.”

7. La anexa nr. 1, definiția autorității locale sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor se modifică și va avea următorul cuprins:

„— *autoritate locală sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor* — autoritatea de la nivelul circumscriptiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor oficiale, subordonată tehnic și administrativ autorității județene sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, respectiv a municipiului București, care are responsabilitatea realizării, gestionării și notificării activităților sanitar-veterinare publice; este reprezentată de medicul veterinar oficial.”

8. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 83/2003 privind aprobarea posturilor de inspecție la frontieră organizate în punctele de trecere a frontierei stabilite pentru importul, exportul și tranzitul tipurilor de mărfuri supuse controalelor sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, precum și condițiile de aprobare a posturilor de inspecție la frontieră responsabile pentru controalele sanitare veterinare ale animalelor vii provenite din țări terțe și pentru controalele sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor ale produselor alimentare și hranei pentru animale provenite din țări terțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 524/2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Serviciile sanitar-veterinare de control de la punctele de trecere a frontierei se organizează și funcționează în cadrul PIF, în structura direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene.”

2. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Imobilele necesare funcționării PIF sunt, în condițiile legii, în administrarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, prin direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, cu excepția celor prevăzute la art. 12 alin. (2).”

Art. III. — (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor propune Guvernului spre adoptare proiectul hotărârii Guvernului privind organizarea și funcționarea acesteia și a unităților din subordinea sa, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene care preiau posturile de inspecție la frontieră și activitatea acestora, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, preiau și personalul aferent acestora în condițiile legii.

(3) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene prevăzute la alin. (2) preiau de la Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, pe bază de protocol de predare-preluare, bunurile mobile și imobile ale posturilor de inspecție la frontieră stabilite pe baza situațiilor financiare anuale întocmite potrivit prevederilor art. 28 alin. (11) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de minimum 30 de zile de la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1).

(4) Încadrarea personalului preluat potrivit prevederilor alin. (2) se realizează cu respectarea procedurii și regimului juridic aplicabil acestei categorii de personal, în termen de minimum 30 de zile de la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1).

(5) Personalul preluat potrivit prevederilor alin. (2) beneficiază de drepturile salariale acordate, potrivit legii, personalului din cadrul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene.

(6) Circumscripțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor și circumscripțiile sanitar-veterinare zonale din cadrul direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța

alimentelor județene, respectiv a municipiului București se desființează ca urmare a comasării prin fuziune a acestora și a constituirii circumscripțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor oficiale, prin preluarea atribuțiilor, a posturilor și a personalului aferent.

Art. IV. — De la data încheierii protocolului de predare-preluare prevăzut la art. III alin. (3) finanțarea cheltuielilor necesare desfășurării activității posturilor de inspecție la frontieră se asigură de către direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene prin bugetul aprobat pe anul 2017.

Art. V. — (1) Diferența dintre veniturile bugetare încasate în anul curent și totalul plăților de casă efectuate în anul curent la data protocolului de predare-preluare se va vira din contul de venituri al Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor — activitate finanțată integral din venituri proprii — 33.08.00 „Venituri din prestări servicii” în contul de venituri al direcțiilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene care preiau activitatea posturilor de inspecție la frontieră — 33.08.00 „Venituri din prestări servicii”

(2) Excedentul total din anii precedenți se virează la bugetul de stat la capitolul 41.01 „Alte operațiuni financiare”, subcapitolul 41.01.08 „Disponibil din excedentele anilor precedenți ale instituțiilor reorganizate”.

(3) La încheierea exercițiului bugetar al anului 2017, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va solicita Trezoreriei Statului închiderea conturilor de venituri și cheltuieli bugetare aferente activității de inspecție și control sanitar-veterinar la frontieră care au fost deschise pe numele său și care au rămas evidențiate în contabilitatea proprie.

(4) Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene care preiau activitatea punctelor de inspecție la frontieră se subrogă în toate drepturile și obligațiile ce decurg din raporturile juridice ale instituției cu terții, legate de domeniul de activitate al posturilor de inspecție la frontieră în care Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor este parte.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,

Geronimo Răducu Brănescu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Victor Negrescu

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Ministrul cercetării și inovării,

Puiu-Lucian Georgescu

Ministrul finanțelor publice,

Ionuț Mișa

București, 5 octombrie 2017.
Nr. 71.

ANEXĂ
(Anexa nr. 2 la Ordonanța Guvernului nr. 42/2004)

Unități care funcționează în subordinea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor

1. Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București, inclusiv laboratoarele sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

2. Institutele veterinare:

a) Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală;

b) Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară;

c) Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea anexei nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere dispozițiile art. 7 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.861/2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii,

în temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 20 și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere art. 2 alin. (1) și (5) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, precum și modificarea descrierii tehnice a unor imobile înscrise în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, conform anexei nr. 1, ca urmare a inventarierii în condițiile legii.

Art. 2. — Se aprobă înscrierea unor bunuri în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, conform

anexei nr. 2, ca urmare a punerii în funcțiune și a inventarierii în condițiile legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
p. Ministrul transporturilor,
Ninel Cercel,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 27 septembrie 2017.
Nr. 714.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale unor bunuri aflate în inventar centralizat al bunurilor din domeniul public al statului,
ale căror valoare de inventar și descriere tehnică se modifică

Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)				13633330	Ministerul Transporturilor		
Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, instituții naționale de cercetare-dezvoltare, care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 25/1995, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare				16054368	In concesiunea Companiei Naționale de Administrație a Infrastructurii Rutiere — S.A.		
Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea imobilului	Descriere tehnică	Adresa	Valoarea imobilului și a terenului aferent (lei)	Tip bun
1	12140	8.12.01.01	A1	București—Pitești km 10+600 — km 106+500; L = 95,900 km Sibiu—Orăștie km 254+110 — km 336+310; L = 82,200 km Deva—Lugoj km 369+110 — km 468+610; L = 99,500 km Lugoj — Timișoara—Arad km 468+110 — km 503+736 — km 535+986; L = 67,850 km Arad—Nădlac km 545+936 — km 584+818; L = 38,880 km Varianta ocolire Pitești — km 106+500 — km 120+100; L = 13,600 km Varianta ocolire Sibiu — km 236+600 — km 254+110; L = 17,500 km Varianta ocolire Deva—Orăștie — km 336+3100 — km 369+110; L = 32,800 km; Varianta ocolire Arad — km 535+986 — km 548+236; L = 12.250 km	Țara: România; județ: —;—;—; nr: —; București—Arad	8.893.255.640	imobil

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Cod de clasificatie	Denumirea imobilului	Descriere tehnica	Adresa	Valoarea imobilului și a terenului aferent (lei)	Tip bun
2	99764	8.12.01.01	Teren A1	Teren București—Pitești S = 391,065 ha Teren Sibiu—Orăștie S = 847 ha Teren Deva—Lugoj S = 375 ha Teren Lugoj—Timișoara—Arad S = 472,8 ha Teren Arad—Nădlac S = 438,9 ha Teren Varianta ocolire Pitești S = 98,9 ha Teren Varianta ocolire Sibiu; S = 156,8 ha Teren Varianta ocolire Deva—Orăștie; S = 275,4 ha Teren Varianta ocolire Arad; S = 87 ha	Țara: România; județ: —;—;—; nr.: —; București—Arad	427.038.726	imobil
3	12141	8.12.01.01	A2	București—Constanța — km 9+500 — km 211+070; L = 201,057 km	Țara: România; județ: —;—;—; nr.: —; București— Constanța	2.892.050.549	imobil
4	99766	8.12.01.01	Teren A2	Teren Cernavodă—Medgidia; S = 433,17 ha Teren Fetești—Cernavodă; S = 64,33 ha	Țara: România; județ: —;—;—; nr.: —; București— Constanța	21.816.892	imobil
5	154912	8.12.03.01	Teren Varianta de ocolire Caransebeș	Teren km 0+000 — km 12+085; S = 44,8 ha	Țara: România; județ: Timiș; nr.: —	31.116.438	imobil
6	155487	8.12.03.01	Teren Varianta de ocolire Cluj-Est	Teren km 0+000 — km 23+664 S = 113,2 ha	Țara: România; județ: Cluj; nr.: —	29.346.948	imobil

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
ale unor bunuri care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a punerii în funcțiune și inventarierii în condițiile legii

Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)				13633330	Ministerul Transporturilor		
Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, instituții naționale de cercetare-dezvoltare, care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 25/1995, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare				16054369	În concesiunea Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.		
Nr. crt.	Nr. M.F.	Cod de clasificatie	Denumirea imobilului	Descriere tehnica	Adresa	Valoarea imobilului și a terenului aferent (lei)	Tip bun
1	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.01.01	A3	km 15+000 — km 68+793; Secțiunea 2B Câmpia Turzii — Gilău km 0+000+km 51+700; L = 107,493 km	Țara: România; județ: —;—;—; nr.: —; București— Ploiești—Cluj	4.297.852.298	imobil
2	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.01.01	Teren A3	S = 1.043 ha	Țara: România; județ: —;—;—; nr.: —; București— Ploiești — Cluj	335.636.051	imobil
3	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Varianta de ocolire Constanța (A 4)	km 0+000 — km 21+775; L=21,775 km	Țara: România; județ: Constanța nr.: —	706.536.318	imobil
4	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Teren Varianta de ocolire Constanța (A 4)	S = 287,8 ha	Țara: România; județ: Constanta nr.: —	163.566.547	imobil
5	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Varianta de ocolire Adunații Copăceni (Dn 5 km 19+380 — km 23+130)	km 0+000 — km 3+750; L = 3,750 km	Țara: România; județ: Giurgiu nr.: —	45.512.791	imobil

Nr. crt.	Nr. M.F.	Cod de clasificăție	Denumirea imobilului	Descriere tehnică	Adresa	Valoarea imobilului și a terenului aferent (lei)	Tip bun
6	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Teren Varianta de ocolire Adunații Copăceni (Dn 5 km 19+380 — km 23+130)	S = 13,9 ha	Țara: România; județ: Giurgiu nr.: —	1.645.654	imobil
7	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Varianta de ocolire Caransebeș	km 0+000 — km 12+085; L=12,085 km	Țara: România; județ: Timiș; nr.: —	125.389.683	imobil
8	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Varianta de ocolire Cluj-Est	km 0+000 — km 23+664; L = 23,664 km	Țara: România; județ: Cluj; nr.: —	596.116.337	imobil
9	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Varianta de ocolire Lugoj	km 0+000 — km 9+600; L = 9,600 km	Țara: România; județ: Timiș; nr.: —	134.120.901	imobil
10	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Teren Varianta de ocolire Lugoj	S = 23,6 ha	Țara: România; județ: Timiș; nr.: —	12.722.889	imobil
11	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Varianta de ocolire Timișoara	km 0+000 — km 12+600; L = 12,600 km	Țara: România; județ: Timiș; nr.: —	180.661.571	imobil
12	Se va atribui de către M.F.P.	8.12.03	Teren Varianta de ocolire Timișoara	S = 47,9 ha	Țara: România; județ: Timiș; nr.: —	976.059	imobil

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind organizarea activităților cu caracter preventiv în domeniul ordinii și siguranței publice desfășurate de structurile Ministerului Afacerilor Interne

Luând în considerare art. 26 alin. (1) pct. 6, 7 și 24 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 19 alin. (1) lit. e) și k) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările ulterioare, art. 2 lit. a) pct. 2 și art. 21 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, aprobată cu modificări prin Legea nr. 81/2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 383/2005, cu modificările și completările ulterioare, art. 2, art. 3 lit. l) și m) din Hotărârea Guvernului nr. 461/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale Antidrog, cu modificările ulterioare, art. 3 alin. (1) lit. k) și m) din Hotărârea Guvernului nr. 460/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane,

în temeiul art. 1 alin. (2) lit. s) și al art. 7 alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Organizarea și funcționarea Consiliului de Monitorizare a Activității Preventive

Art. 1. — (1) La nivelul Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *MAI*, se înființează Consiliul de Monitorizare a

Activității Preventive, denumit în continuare *Consiliul*, organism fără personalitate juridică, ce are rol de monitorizare, analizare și integrare a activităților cu caracter preventiv desfășurate de structurile MAI.

(2) Reprezentarea în Consiliu se face la nivelul inspectorului general/similar, respectiv șef al structurii din aparatul central, și al șefului structurii/similar de prevenire.

(3) În compunerea Consiliului intră persoanele prevăzute la alin. (2), din structurile MAI nominalizate în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Activitatea Consiliului este condusă de către secretarul de stat pentru ordine și siguranță publică.

(2) În activitatea sa, Consiliul poate adopta decizii care sunt obligatorii pentru structurile cu atribuții în organizarea și desfășurarea activităților de prevenire.

(3) Deciziile Consiliului se semnează de către secretarul de stat pentru ordine și siguranță publică.

(4) Deciziile adoptate de către Consiliu nu pot aduce atingere competențelor funcționale ale structurilor MAI cu atribuții în organizarea și desfășurarea activităților cu caracter preventiv.

Art. 3. — Pentru îndeplinirea rolului său, la nivelul Consiliului se pot constitui grupuri de lucru formate din specialiști ai structurilor MAI reprezentate, sub coordonarea șefului componentei de prevenire a structurii de specialitate din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

Art. 4. — La lucrările Consiliului pot fi invitați reprezentanți ai Ministerului Public, mediului academic, autorităților administrației publice, precum și ai societății civile.

Art. 5. — (1) Consiliul se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este necesar.

(2) Lucrările Consiliului se desfășoară, de regulă, la sediul MAI.

Art. 6. — Consiliul are următoarele atribuții principale:

a) identifică și promovează bune practici și modalități de acțiune în sistem integrat a activităților cu caracter preventiv;

b) stabilește modul de corelare și integrare a activităților preventive desfășurate de structurile MAI, precum și metodele și mijloacele practice care pot fi folosite de structurile cu atribuții în domeniul prevenirii, pentru atingerea obiectivelor stabilite prin documentele programatice;

c) stabilește măsuri prioritare de acțiune în sistem integrat, în baza analizelor/studiilor efectuate privind cauzele și condițiile care generează sau favorizează fenomene din domeniile de competență ale structurilor din componența Consiliului, precum și structura, starea și dinamica acestora;

d) identifică fondurile necesare desfășurării în sistem integrat a activităților preventive;

e) formulează propuneri privind modificarea și completarea legislației, precum și pentru elaborarea de noi acte normative, în domeniul prevenirii;

f) asigură transmiterea unui mesaj unitar, clar și precis de către structurile cu atribuții în domeniul prevenirii;

g) identifică problemele apărute în implementarea măsurilor preventive și stabilește sau propune, după caz, soluții de remediere a acestora;

h) elaborează și prezintă, împreună cu structurile interesate, conducerii, spre aprobare, Strategia Ministerului Afacerilor Interne în domeniul prevenirii;

i) îl informează trimestrial pe ministrul afacerilor interne cu privire la activitatea, rezultatele obținute și problemele apărute în implementarea măsurilor preventive.

Art. 7. — (1) Secretariatul Consiliului este asigurat de către Direcția Generală Management Operațional.

(2) Secretariatul îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură convocarea reprezentanților Consiliului și transmite materialele înscrise pe ordinea de zi;

b) realizează schimbul de informații cu șefii compartimentelor de prevenire din cadrul structurilor componente ale Consiliului pentru stabilirea ordinii de zi;

c) redactează documentele rezultate din activitatea Consiliului;

d) ia măsuri organizatorice/administrative pentru buna desfășurare a ședințelor Consiliului;

e) gestionează raportările comisiilor de monitorizare a activității preventive;

f) organizează și păstrează, potrivit actelor normative în vigoare, arhiva Consiliului.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea comisiei județene de monitorizare a activității preventive

Art. 8. — (1) La nivel județean și în municipiul București se înființează Comisia de monitorizare a activității preventive, denumită în continuare *Comisia*, organism fără personalitate juridică, ce are rol de a asigura monitorizarea și integrarea acțiunilor preventive desfășurate la acest nivel de către structurile MAI.

(2) Structurile nominalizate în anexa nr. 2 sunt reprezentate în Comisie de către inspectorul șef/directorul/șeful structurii teritoriale și de șeful/coordonatorul structurii județene/teritoriale de prevenire.

(3) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră este reprezentat în Comisie doar în județele în care are înființate structuri teritoriale.

Art. 9. — (1) Activitatea Comisiei este condusă de inspectorul șef al inspectoratului de poliție județean/directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

(2) În activitatea sa, Comisia adoptă decizii, care sunt obligatorii pentru structurile județene cu atribuții în organizarea și desfășurarea activităților cu caracter preventiv. Deciziile se adoptă cu unanimitate de voturi.

(3) Deciziile Comisiei se semnează de către inspectorul șef al inspectoratului de poliție județean/directorul general al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

Art. 10. — La lucrările Comisiei pot fi invitați reprezentanți ai Ministerului Public, ai autorităților administrației publice, precum și ai societății civile.

Art. 11. — (1) Comisia se întrunește lunar sau ori de câte ori este necesar.

(2) Prin excepție de la alin. (1), în județele în care nu sunt organizate sedii ale centrelor regionale, șefii acestora participă la lucrările Comisiei o dată pe trimestru.

(3) Lucrările Comisiei se desfășoară, de regulă, la sediul inspectoratului de poliție județean.

Art. 12. — Comisia are următoarele atribuții principale:

a) asigură implementarea deciziilor Consiliului;

b) îndeplinește, la nivelul județului și al municipiului București, atribuțiile prevăzute la art. 6 lit. a), b), c), e), f) și g);

c) informează Consiliul cu privire la deciziile adoptate la nivelul său și măsurile dispuse pentru punerea lor în aplicare;

d) informează trimestrial Consiliul cu privire la activitatea, rezultatele obținute și problemele apărute în implementarea măsurilor preventive.

Art. 13. — (1) Secretariatul Comisiei este asigurat de către structura de prevenire a inspectoratului de poliție județean.

(2) Secretariatul Comisiei îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură convocarea reprezentanților Comisiei și transmite materialele înscrise pe ordinea de zi;

- b) realizează schimbul de informații cu șefii/coordonatorii structurii județene/similar de prevenire pentru stabilirea ordinii de zi;
- c) redactează documentele rezultate din activitatea Comisiei;
- d) ia măsuri organizatorice/administrative pentru buna desfășurare a ședințelor Comisiei;
- e) transmite deciziile adoptate de către Comisie, pentru informare, Consiliului sau, pentru punerea lor în aplicare, structurilor județene/ale municipiului București;

- f) organizează și păstrează, potrivit actelor normative în vigoare, arhiva Comisiei.

Art. 14. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 15. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică pe o perioadă de 5 ani de la data intrării sale în vigoare.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 3 octombrie 2017.
Nr. 119.

ANEXA Nr. 1

Structurile centrale al căror personal intră în compunerea Consiliului de monitorizare a activității preventive

1. Direcția generală management operațional	5. Direcția Generală Anticorupție
2. Inspectoratul General al Poliției Române	6. Agenția Națională Antidrog
3. Inspectoratul General al Jandarmeriei Române	7. Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane
4. Inspectoratul General al Poliției de Frontieră	

ANEXA Nr. 2

Structurile teritoriale al căror personal intră în compunerea Comisiei de monitorizare a activității preventive

1. Inspectoratele județene de poliție/Direcția Generală de Poliție a Municipiului București	4. Direcția Anticorupție pentru Municipiul București și Județul Ilfov/Serviciile județene anticorupție
2. Inspectoratele județene de jandarmi/Direcția Generală de Jandarmi a Municipiului București	5. Centrele regionale de prevenire, evaluare și consiliere antidrog
3. Inspectoratele județene de poliție de frontieră	6. Centrele regionale împotriva traficului de persoane

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.849/2016 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 9 mai—30 august 2016

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare Adresa Fundației Cultural Umanitare „Henri Coandă” din municipiul Oradea nr. 71 din 15.02.2017, înregistrată la Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar cu nr. 504 din 17.02.2017, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației naționale și cercetării științifice nr. 5.849/2016 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 9 mai—30 august 2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1034 din 22 decembrie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:
- „ORDIN**
privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 9 mai—30 august 2016”

2. La anexă, numărul curent 2 de la județul Satu Mare se abrogă.

3. După anexă, care devine anexa nr. 1, se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2, cu următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 2

Acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar particulare evaluate în perioada 9 mai—30 august 2016, începând cu anul școlar 2016—2017

Județul Satu Mare

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Adresa unității de învățământ, tel./ fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/ Domeniul	Calificarea profesională	Limba de predare	Forma de învățământ
1.	Școala Postliceală «Henri Coandă»	Municipiul Satu Mare, str. Ștefan cel Mare nr. 12, tel. 0261/713350	Postliceal/ Nivel 3 avansat (conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare) Nivel 5 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare)	Sănătate și asistență pedagogică	Asistent medical generalist	Română	Cu frecvență/zi”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Liviu-Marian Pop

București, 19 septembrie 2017.
Nr. 4.926.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

